

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 21 octombrie 2010
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Anotato Dikastirio Kyprou — Republica Cipru) —
Symvoulio Apochetefseon Lefkosias/Anatheoritiki Archi
Prosforon

(Cauza C-570/08) ⁽¹⁾

[*Contracte de achiziții publice — Directiva 89/665/CEE —
Articolul 2 alineatul (8) — Organism responsabil cu proce-
durile privind căile de atac care nu este de natură judiciară —
Anularea deciziei autorității contractante de selectare a unei
oferte — Posibilitatea autorității contractante de a formula o
acțiune împotriva acestei anulări la o instanță judecătorească*]

(2010/C 346/12)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Anotato Dikastirio Kyprou

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Pârâtă: Anatheoritiki Archi Prosforon

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — - Anotato
Dikastirio Kyprou (Cipru) — Interpretarea articolului 2 alineatul
(8) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie
1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor
administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile
de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de
produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33,
Ediție specială 06/vol. 1, p. 237) — Dreptul unei autorități
contractante de a exercita o acțiune în justiție împotriva deci-
ziilor unui organism responsabil, în sensul dispoziției
menționate, care nu are natură jurisdicțională

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (8) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din
21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a
actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile
de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și
a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin
Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992, trebuie inter-
pretat în sensul că nu instituie în sarcina statelor membre obligația de
a prevedea și în favoarea autorităților contractante o acțiune în
instanță împotriva deciziilor organismelor competente privind căile de
atac, care nu au caracter judiciar, responsabile cu procedurile privind
căile de atac în materie de contracte de achiziții publice. Totuși, această
dispoziție nu împiedică statele membre să prevadă, dacă este cazul, în
ordinea lor juridică respectivă o astfel de cale de atac în favoarea
autorităților contractante.

⁽¹⁾ JO C 55, 7.3.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 octombrie 2010
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Gudrun
Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen
— Familienkasse

(Cauza C-16/09) ⁽¹⁾

[*Securitate socială — Regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și
nr. 574/72 — Prestații familiale — Reguli pentru prevenirea
cumulului — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr.
1408/71 — Articolul 10 alineatul (1) litera (a) din Regula-
mentul nr. 574/72 — Copii care au reședința într-un stat
membru împreună cu mama lor care îndeplinește condițiile
pentru a primi prestații familiale în acel stat și al căror
tată, care lucrează în Elveția și îndeplinește, a priori, condițiile
pentru a primi prestații familiale de același tip în temeiul
legislației elvețiene, nu solicită acordarea acestor prestații*]

(2010/C 346/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gudrun Schwemmer

Pârâtă: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Fami-
lienkasse

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfi-
nanzhof — Interpretarea articolului 76 alineatul (2) din Regu-
lamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971
privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu
lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în
cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p.
26), precum și a articolului 10 alineatul (1) litera (a) din Regu-
lamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de
stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr.
1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în
raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora care se
deplasează în interiorul Comunității (JO L 074, p. 1, Ediție
specială, 05/vol. 1, p. 74), astfel cum au fost modificate —
Stabilirea statului care trebuie să acorde prestații familiale —
Reguli anti-cumul — Copii care locuiesc într-un stat membru
cu mama lor, aceasta îndeplinind condițiile pentru a primi în
acel stat alocațiile familiale, și al căror tată, domiciliat în Elveția
și care îndeplinește condițiile pentru a primi alocații familiale de
același tip în temeiul legislației elvețiene, omite în mod inten-
ționat să solicite acordarea acestor alocații în scopul de a o
prejudicia pe fosta soție — Kindergeld

Dispozitivul

Articolul 76 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din
14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în
raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează
în cadrul Comunității și articolul 10 din Regulamentul (CEE) nr.
574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor

de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, în versiunea lor modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretate în sensul că un drept, care nu este subordonat unor condiții legate de asigurări, de încadrarea în muncă sau de desfășurarea unei activități independente, la prestațiile datorate potrivit legislației unui stat membru în care un părinte are reședința împreună cu copiii în favoarea cărora sunt acordate aceste prestații nu poate fi suspendat parțial într-o situație, precum cea în cauză în acțiunea principală, în care fostul soț, care este celălalt părinte al copiilor respectivi, ar avea în principiu dreptul la prestațiile familiale potrivit legislației statului în care este încadrat în muncă, fie numai în temeiul legislației naționale a acestui stat, fie în conformitate cu articolul 73 din același Regulament nr. 1408/71, dar nu primește în mod efectiv prestațiile menționate pentru că nu a formulat o cerere în acest sens.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 octombrie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Arbeitsgericht Hamburg — Germania) — Gisela Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Cauza C-45/09) (¹)

(Directiva 2000/78/CE — Discriminări pe motive de vârstă — Încetarea contractului de muncă pentru motivul împlinirii vârstei de pensionare)

(2010/C 346/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gisela Rosenblatt

Pârâtă: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Arbeitsgericht Hamburg — Interpretarea articolului 1 și a articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Interzicerea discriminărilor pe motiv de vârstă — Dispoziție a unui contract colectiv declarată de aplicabilitate generală, care prevede rezilierea de drept a contractului de muncă la data împlinirii de către angajat a vârstei de 65 de ani, indiferent de situația economică, socială sau demografică ori de situația concretă înregistrată pe piața muncii

Dispozițivul

1. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții naționale precum articolul 10 punctul 5 din Legea generală privind egalitatea de tratament (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), în temeiul căreia se consideră valabile clauzele de încetare automată a contractelor de muncă pentru motivul împlinirii de către salariat a vârstei de pensionare, în măsura în care, pe de o parte, dispoziția în cauză este justificată în mod obiectiv și rezonabil de un obiectiv legitim referitor la politica ocupării forței de muncă și a pieței muncii și, pe de altă parte, mijloacele de realizare a acestui obiectiv sunt corespunzătoare și necesare. Punerea în aplicare a acestei autorizări prin intermediul unei convenții colective nu este, în sine, scutită de orice control jurisdicțional, ci, potrivit cerințelor de la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78, trebuie, la rândul său, să urmărească un astfel de obiectiv legitim, în mod corespunzător și necesar.
2. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei măsuri precum clauza de încetare automată a contractelor de muncă ale salariaților care au împlinit vârsta de pensionare stabilită la 65 de ani, astfel cum se prevede la articolul 19 punctul 8 din Convenția colectivă general aplicabilă lucrătorilor salariați din sectorul serviciilor de curățenie industrială (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).
3. Articolele 1 și 2 din Directiva 2000/78 trebuie interpretate în sensul că nu se opun posibilității ca un stat membru să declare ca fiind de aplicabilitate generală o convenție colectivă precum cea în discuție în acțiunea principală, în măsura în care convenția respectivă nu privează lucrătorii care intră în domeniul său de aplicare de protecția împotriva discriminărilor pe motive de vârstă care le este conferită prin dispozițiile directivei.

(¹) JO C 102, 1.5.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 28 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-49/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxă pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Aderare ulterioară a unor state membre — Dispoziții tranzitorii — Aplicare în timp — Aplicarea unei cote reduse — Îmbrăcăminte și accesorii vestimentare pentru sugari și încălțăminte pentru copii)

(2010/C 346/15)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și K. Herrmann, agenți)